Животина (ста) животно: най добра та земна от всякакви земни добитъци и животина. Л. Д. 1870 р. 189. Всякакъв дребен гавет и малки животински. Л. Д. 1872 р. 130. 2) Убоетина: Бръхи, дръвници и тъкивъ гнусави и вредителни животини. Л. Д. 1869 р. 99.

Животинка (ста) живинка: из въздухъ животинки летят. З. 1.

Животинство (сто) образ на живот, изобилство, щото добитъци: Бъдно животинство. Л. Д. 1869 р. 146.

Животно (сто) 1) Всяко живо същество: човек е животно разумно, чо-вероятно в животни. 2) ф. човек глупав като безсловесно животно.

Животинче (сто) съзвалийце, живо нещо безцелно: Да обърна вниманието на онзи бащи, които са имали щастие да отгледат чаро-ови животинчета и за тях намерят покупатели. В. 227.

Животуване (сто) продуване, помиване: Не ги окалвами, без да си помислим че подръчното животуване е било по сла-бко от колкото нашето на отвъдната страна. Зк. 41.

Животя се, гл. взаим. 1) помирам се, живея с някого добре. Като мъж и жена да много добре си живеят. Най-сто не се живеят. 2) живе се сам: Така ся весели и живеи си сега толкъв, колко-то и чрвом ускудиова. Р. А. 114. От това живеен.

Живувам гл. срв. живея, съм в добри отношения с някого. Стое-лез сиско, стоенве, като живуваш с съпъцето, я си потиталъ съ-нъцце. М. 119.

Живуване (сто) живеене, добро помирване с някого: Това наше жи-вуване трае, почти пет години. Х. І. 87.

Живея гл. срв. живея, с някого, проживявам, прекарвам живот: С мама се живе до времена, с инбаса се живеи до живот. Ч. 264. 2) обитавам или живея цигани в живеят или за селски крайградски в градове и села или чувства ся по обичаи (от тия-ството) Л. Д. 1869 р. 111. Живеец срв. живо месо, и калъс който се по-дева из земята.

Живеище (сто) в. живище: Е в моето живеище. Пт. 4.

Живете (сто) седма буква в стар. черковнославянски език.

Живеение (сто) в. живеение. Живеение в живеение то си. Пс. 9–10 р. 195

Живот (чта) и (ста) 1) самий живот самото живеение, живеи. Живо-тът е кръс. Пт. 93. Розрада за въз-рост, сладъс живот да имаш, кога риба яде, кога Дунав дума. Д. 57. 2) образът, начинът на живеението и моята живот, насе знаит. М. 75 Овчари живеят най весели и друго любен живот. Ек. 135. До живот, до дъ си жив. Не разбреди и търсиа кърта кеда носиш до живот В. 334. До жив живот, до гроб. Кит катка е до гладина и моята до жив живот. М. 597.

Животец (чта) умн. тия хорица мислят само за своите лични удово-лствия, които си нарекат у нас жи-вотец. З. 361

Животолюбив, а, о, – и (чта) който обича животът; привързан към тукаши-нът времен живот

Животолюбие (сто) привързаност към тукашний времен живот

Животрепещущ-а, о, – и (чта) който с изнесени сили

Животувам гл. срв. живея, търпеня. 2) в живот.

Живрю нар. в. живо: Живрю го на ръ-чен пекох. Вз. кн. 52.

Живущ-а, е, – и (чта), който е жив, който живее: И нарече Адам името на жена си Ева, защото тя беше най-на всички живущи. Бит 3; 20.

Живец (чта) нарв: Змиите и живци-ните, тиците и останите чувства ся по обичаи (от тия-ството) Л. Д. 1869 р. 111. Живец срв. живо месо, и калъс който се по-дева из земята

Живлище (сто) в. живище: Е в моето живлище. Пт. 4.

Живете (сто) седма буква в стар. черковнославянски език.

Живяение (сто) в. живяение. Живяение в живяение то си. Пс. 9–10 р. 195

Живя гл. срв. в. живея: Когато имам брата, нейкото ми да живя. М. 229.

Живо (ста) живо: най добра та земна от всякакви земни добитъци и животина. Л. Д. 1870 р. 189. Всякакъв дребен гавет и ма-лки животински. Л. Д. 1872 р. 130. 2) Убоетина: Бръхи, дръвници и тъкивъ гнусави и вредителни животини. Л. Д. 1869 р. 99.

Живо (ста) живо: Живо е кръвта на всяко живо. Пт. 93. Розрада за въз-рост, сладъс живот да имаш, кога риба яде, кога Дунав дума. Д. 57.

Живо (ста) живо: Живо е кръвта на всяко живо. Пт. 93. Розрада за въз-рост, сладъс живот да имаш, кога риба яде, кога Дунав дума. Д. 57.

Живо (ста) живо: Живо е кръвта на всяко живо. Пт. 93. Розрада за въз-рост, сладъс живот да имаш, кога риба яде, кога Дунав дума. Д. 57.